

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 12C/163/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4112216713
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Heinrichová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2014:4112216713.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra v právnej veci navrhovateľa: Československá obchodná banka, a.s., so sídlom Michalská 18, Bratislava, zast. JUDr. Branislav Zuberec, advokát, so sídlom Michalská 9, Bratislava, proti odporkyňi: Ing. E. C., bytom N. XXX/XX, R., o zaplatenie 984,15 eura s príslušenstvom, sudkyňou Mgr. Ivanou Heinrichovou, takto

rozhodol:

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi sumu 869,15 eura spolu s úrokom vo výške 16,90 % ročne zo sumy 569,85 eura od 02.03.2012 do zaplatenia, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 569,85 eura od 02.03.2012 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 166,67 eura od 02.03.2012 do zaplatenia, s úrokom vo výške 25,00 % ročne zo sumy 40,53 eura od 03.03.2012 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd konanie v časti o zaplatenie 92,10 eura a v časti 9%-ného úroku z omeškania zo sumy 92,10 eura od 2.3.2012 do zaplatenia z a m i e t a .

Vo zvyšnej časti súd konanie z a s t a v u j e .

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 343,01 eura do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, pričom náhrada trov konania pozostáva zo sumy 59 eur za zaplatený súdny poplatok za návrh a zo sumy 284,01 eura, čo sú trovy právneho zastúpenia, ktoré je odporkyňa povinná zaplatiť na účet právneho zástupcu navrhovateľa.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa podaným návrhom zo dňa 21.5.2012 prostredníctvom svojho právneho zástupcu domáhal od odporkyne zaplatenia sumy 984,15 eura s príslušenstvom. Svoj návrh odôvodnil tým, že odporkyňa si u navrhovateľa otvorila účet na základe Zmluvy o bežnom účte dňa 3.3.2008. Navrhovateľ poskytol odporkyňi peňažné prostriedky formou povoleného debetného zostatku na bežnom účte do výšky úverového limitu 600 eur. Odporkyňa nesplácala poskytnutý úver riadne a včas, preto navrhovateľ vyhlásil úver splatným dňom 31.12.2010. Pohľadávka kontokorentného úveru ku dňu 1.3.2012 predstavuje sumu 943,62 eur, pozostáva z istiny kontokorentného úveru vo výške 569,85 eur, z úrokov z úveru vo výške 166,67 eura, z úrokov z omeškania vo výške 92,10 eura, poplatkov vo výške 115 eur. Istina kontokorentného úveru je úročená úrokmi z úveru vo výške 16,9 % a úrokom z omeškania vo výške 9% ročne. Úroky a poplatky /281,67 eura/ sú úročené úrokom z omeškania vo výške 9% ročne. Ku dňu 2.3.2012 je na bežnom účte debetný zostatok vo výške 40,53 eura, ktorý je úročený 25 % - nou debetnou úrokovou sadzbou. Celková dlžná suma je 984,154 eura /943,62 eura plus 40,53 eura/.

Vo veci bol vydaný dňa 26.9.2012 platobný rozkaz sp.zn. 18 RO 200/2012, proti ktorému podala odporkyňa v zákonnej lehote odpor, ktorý odôvodnila tým, že sa od nej vymáhajú neprijateľné poplatky a nezákonné úroky z omeškania, ktoré presahujú limit nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.

Súd vo veci pojednával v súlade s § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu, ktorý sa k veci vyjadril písomne. K podanému odporu uviedol vo svojom podaní zo dňa 12.4.2013, že tvrdenia odporkyne sú účelové a nedôvodné. K poplatkom uviedol, že pozostávajú zo sumy 8,30 eura - upomienka 3.8.2010, 28,21 eura - výzva 15.8.2010, 28,21 eura - výzva 14.9.2010, 35 eura - výzva 12.10.2010, spolu 99,72 eura, ktoré boli dohodnuté a účtované v zmysle Sadzobníka poplatkov čl. III, bod 6. navrhovateľ vyhlásil zostatok úveru splatný dňom 31.12.2010, odporkyňa sa dostala do omeškania už dňa 1.1.2011. Navrhovateľ upravil petičný návrh a žiadal od odporkyne zaplatiť sumu 968,87 eura spolu s úrokom vo výške 16,90 % ročne zo sumy 569,85 eur od 02.03.2012 do zaplataenia, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 569,85 eur od 02.03.2012 do zaplataenia a zo sumy 266,39 eura od 02.03.2012 do zaplataenia, spolu s úrokom vo výške 25,00 % ročne zo sumy 40,53 eur od 03.03.2012 do zaplataenia. Vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 18.6.2013 uviedol, že tvrdenie odporkyne o tom, že by navrhovateľ nemal požadovať po zosplatnení úveru úrok je neopodstatnené, pretože navrhovateľ má nárok na úroky z úveru až do doby, keď mu odporca - dlžník vráti všetky poskytnuté peňažné prostriedky. Vo svojom písomnom podaní zo dňa 30.9.2013 uviedol, že bežný účet je možné zrušiť na žiadosť klienta za predpokladu, že klient uhradí prípadný debetný zostatok, ktorý sa na bežnom účte nachádza. Písomne sa vyjadril k veci dňa 6.2.2014, kde uviedol, že v zložke odporkyne sa výpoveď bežného účtu nenachádza, aj keby výpoveď podala, jej žiadosti by nebolo vyhovené, pokiaľ by neuhradila debetný zostatok na účte.

Odporkyňa na pojednávaní uviedla, že navrhovateľ si účtuje úroky z úveru vyčíslené v návrhu vo výške 166,67 eura, vyčísliť úrok z omeškania vo výške 92,10 eur a poplatky vo výške 115 eur. Tieto sumy vyčísliť ku dňu 1.3.2012. Tieto sumy mali byť vyčíslené ku dňu zosplatnenia úveru, ktorý navrhovateľ vyhlásil ku dňu 31.12.2010. Po zosplatnení úveru by nemal od nej požadovať úrok z úveru, len úrok z omeškania. Poplatky špecifikované v návrhu neboli, sú príliš vysoké. Chcela si tento účet zrušiť, banka ho nechcela zrušiť, pretože to je viazané poskytnutým úverom. Nechceli akceptovať zrušenie účtu. Je to nekalá obchodná praktika, nútiť ju držať účet, na ktorom sa zbytočne vytvára dlh. Ten účet nepotrebuje, nevyužíva ho. Poskytnuté úvery sa dajú splácať aj iným spôsobom, z iného účtu. Bola v júli 2010 na pobočke v ČSOB v R., osobne jednala v banke, bola tam asi 5 krát, odpoveď bola, že účet sa nedá zrušiť, že ho musí mať. Viazaná služba je zakázaná. Namieta to ako nútenú službu. Za obdobie od augusta 2010 do apríla 2013 si navrhovateľ uplatnil nárok na poplatok 121,52 eura a úroky za nepovolené prečerpanie 31,28 eura. Tieto sumy si vypočítala sama z výpisov z účtu. Súvisia so žalovanou sumou 40,53 eura. Navrhovateľovi patrí 16,9 % -ný úrok do 31.12.2010. Po tomto dátume má nárok len na zákonný úrok z omeškania.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom odporkyne a oboznámením sa s obsahom spisu a to návrhom, výpisom z obchodného registra navrhovateľa, zmluvou o bežnom účte, výzvou na zaplataenie, oznámením o zosplatnení úveru, výpisom z účtu, pokusom o zmier, obchodnými podmienkami, úrokovými sadzbami, výpisom z účtu, úrokovými sadzbami, platobným rozkazom, odporom, vyjadrením navrhovateľa spolu s prílohou, vyjadreniami navrhovateľa, vyjadrením odporkyne s prílohou, uznesením Ústavného súdu, rozsudkom OS Nitra sp.zn. 14C/316/2012, vyjadrením navrhovateľa zo dňa 30.9.2013, 6.2.2014, všeobecnými obchodnými podmienkami, podmienkami vedenia bežného účtu, rozsudkami OS Lučenec sp.zn. 17C 58/2013, OS Nové Zámky sp.zn. 9C 118/2013, OS Prievidza sp.zn. 4C 99/2013, uznesením KS Bratislava sp.zn. 1Cob 420/2010 a zistil tento skutkový a právny stav:

Dňa 3.3.2008 bola medzi navrhovateľom a odporkyňou uzatvorená Zmluva o bežnom účte a balíku produktov, na základe ktorej navrhovateľ zriadil odporkyňi a vedie bežný účet č. XXXXXXXXXXXX/XXXX. Odporkyňa sa v zmysle zmluvy zaviazala čerpať peňažné prostriedky len do výšky peňažných prostriedkov na účte, resp. do výšky zmluvne povoleného prečerpania. Z oznámenia o poskytnutí povoleného prečerpania vyplýva, odporkyňi bol poskytnutý úverový limit 600 eur. Ku dňu otvorenia účtu povoleného prečerpania bola výška úrokovej sadzby 16,9 %.

Odporkyňa poskytnutý úver nesplácala riadne a včas, výzvou zo dňa 11.10.2010 bola vyzývaná na zaplatenie dlžnej sumy, dlh k tomu dňu bol 158,99 eura.

Dňom 31.12.2010 sa stal dlh odporkyne splatným a to vo výške 800,63 eura, čo jej bolo oznámené listom zo dňa 4.1.2011, pričom bola vyzvaná, aby dlžnú čiastku uhradila do 15.1.2011.

Posledným pokusom o zmier zo dňa 23.3.2012 bola vyzývaná na zaplatenie dlžnej sumy 1.055,05 eura, ktorá pozostávala z istiny kontokorentného úveru vo výške 569,85 eura, úroku z úveru vo výške 166,67 eura, z úrokov z omeškania vo výške 92,10 eura, poplatkov vo výške 115 eura, debetného zostatku vo výške 40,53 eura.

Ku dňu 2.3.2012 je na bežnom účte debetný zostatok vo výške 40,53 eura, ktorý je úročený 25 % -nou debetnou úrokovou sadzbou. Istina je úročená úrokom vo výške 16,9 % ročne a úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne. Výška úroku a debetná úroková sadzba boli dojednané v súlade s úrokovými sadzbami ČSOB.

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal od odporkyne zaplatenia sumy 984,15 eura spolu s úrokom vo výške 16,90 % ročne zo sumy 569,85 eur od 02.03.2012 do zaplatenia, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 569,85 eur od 02.03.2012 do zaplatenia a zo sumy 281,67 eur od 02.03.2012 do zaplatenia, spolu s úrokom vo výške 25,00 % ročne zo sumy 40,53 eur od 03.03.2012 do zaplatenia.

Navrhovateľ upravil pred začatím pojednávania petit návrhu podaním doručeným súdu dňa 12.4.2013 a žiadal od odporkyne zaplatiť sumu 968,87 eura spolu s úrokom vo výške 16,90 % ročne zo sumy 569,85 eur od 02.03.2012 do zaplatenia, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 569,85 eur od 02.03.2012 do zaplatenia a zo sumy 266,39 eura od 02.03.2012 do zaplatenia, spolu s úrokom vo výške 25,00 % ročne zo sumy 40,53 eur od 03.03.2012 do zaplatenia, čo súd posúdil podľa obsahu podania nie ako zmenu petitu návrhu, ale ako čiastočné späťvzatie návrhu, keďže od odporkyne žiadal zaplatiť nižšiu sumu ako v pôvodne podanom návrhu s poukazom na § 96 O.s.p.

Žalovaná sumy 968,87 eura pozostáva z istiny kontokorentného úveru vo výške 569,85 eura, z úrokov z úveru vo výške 166,67 eura, z poplatkov vo výške 99,72 eura, ktoré pozostávajú zo sumy 8,30 eura - upomienka, 2 x 28,21 eura - výzvy na zaplatenie, 35 eura - posledná výzva na zaplatenie a účtované boli v súlade so Sadzobníkom poplatkov.

Podľa § 708 ods. 1 Obchodného zákonníka, zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

Podľa § 369 ods. 1 ObZ, Ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatenej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia.

Podľa § 369 ods. 2 ObZ, Ak výška úrokov z omeškania nebola dohodnutá, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania v sadzbe, ktorú ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.

Podľa § 369 ods. 3 ObZ, Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 497 ObZ, Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 ObZ, Od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 1 ods. 2 písm. e) zák.č. 258/2001 Z.z., o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov, zákon sa nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru do hodnoty v Sk zodpovedajúcej 200 EUR a nad hodnotu v Sk zodpovedajúcu 20 000 EUR; ak je na rovnaký účel uzavretých viac zmlúv o spotrebiteľskom úvere medzi tým istým veriteľom a spotrebiteľom, súhrn všetkých zmlúv o spotrebiteľskom úvere sa považuje za jediný spotrebiteľský úver.

Podľa ods. 3 cit. zák. ust. pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 4 ods. 1. zák.č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 6 ods. 2 zák.č. 258/2001 Z.z. , Spotrebiteľ má povinnosť uhradiť úrok len za časové obdobie od poskytnutia spotrebiteľského úveru do jeho splatenia.

Podľa § 51 Občianskeho zákonníka účastníci môžu uzavrieť aj takú zmluvu, ktorá nie je osobitne upravená; zmluva však nesmie odporovať obsahu alebo účelu tohto zákona.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 96 ods. 1 O.s.p., navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi navrhovateľom a odporkyňou bola uzatvorená Zmluva o bežnom účte a Zmluva o spotrebiteľskom úvere. Zmluva o bežnom účte je absolútny obchod s poukazom na § 261 Obchodného zákonníka a upravuje ju § 708 a nasledujúce Obchodného zákonníka. Zmluva o spotrebiteľskom úvere nezakladá medzi účastníkmi automaticky obchodno-právny vzťah spravujúci sa Obchodným zákonníkom. Túto skutočnosť treba skúmať podľa obsahu zmluvy a okruhu účastníkov zmluvy. Príslušnosť právnej normy riadiacej vzťah účastníkov vyplýva z charakteru účastníkov, vzťahu a obsahu dojednaní ich právneho vzťahu. Navrhovateľ je právnická osoba opakovane poskytujúca rovnaké produkty v rámci svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Odporkyňa je fyzická osoba, nepodnikateľ. V danom prípade mal súd za to, že išlo o spotrebiteľský vzťah. Z vykonaného dokazovania mal ďalej súd za preukázané, že odporkyňa porušila svoje povinnosti vyplývajúce jej z uzatvorených zmlúv, čo sa týka zmluva o bežnom účte, na jej účte vznikol nepovolený debet vo výške 40,53 eur ku dňu 2.3.2012. Porušila aj povinnosť splácať úver riadne a včas a preto sa úver stal splatným ku dňu 31.12.2010. Odporkyňa v podanom odpore namietala nezákonné úroky z omeškania a vymáhanie neprijateľných poplatkov. Navrhovateľ špecifikoval požadované poplatky, ktorými sú sumy 8,30 eura za upomienku, 2 x 28,21 eura za výzvy na zaplatenie, 35 eura za poslednú výzvu na zaplatenie a ich nárok preukazoval Sadzobníkom poplatkov. V tejto časti súd návrh navrhovateľa považoval za nedôvodný, pretože poplatky za upomienky považoval za neprijateľné, videl v tom neprimerané znevýhodnenie spotrebiteľa, poplatok nemá ani rozumný ekonomický základ, ktorý by opodstatňoval jeho znášanie spotrebiteľom. Na poplatky za upomienku nemá navrhovateľ zákonný nárok a ktorý banke ani nemôže patriť v prípade, keď si táto uplatňuje nároky vyplývajúce jej z omeškania. Preto súd návrh v časti zaplatenia sumy 99,72 eura uplatnenej titulom nezaplatených poplatkov zamietol ako nedôvodný v rozpore s ustanoveniami na ochranu spotrebiteľa. Čo sa týka úrokov z omeškania, tieto navrhovateľ požaduje v súlade s nariadením vlády č. 87/1995 Z.z. S poukazom na § 3 citovaného nariadenia vlády, je výška úrokov z omeškania o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, ktorá bola v tom čase 1 % a preto požadovaný úrok z omeškania vo výške 9 % je v súlade s nariadením vlády SR a námietka odporkyne uvádzaná v odpore ohľadne úrokov z omeškania je nedôvodná a úrok z omeškania súd navrhovateľovi priznal tak ako ho požadoval, pretože nebol v rozpore s právnymi predpismi upravujúcimi výšku úrokov z omeškania. Na pojednávaní odporkyňa namietala, že navrhovateľ požaduje úroky z úveru po zosplatnení úveru a že ju navrhovateľ núti držať účet. Zosplatnením sa rozumie určenie splatnosti celého dlhu, v prípadoch, kedy bolo vrátenie dlhu dohodnuté vo forme splátok. Okamih zosplatnenia úveru nemá za následok zánik nároku veriteľa na poskytnuté peňažné prostriedky ani nároku na úroky. Zmluvou o úvere sa dlžník zaväzuje vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť úroky. Úroky sú súčasťou peňažného záväzku dlžníka, preto dôsledkom omeškania s ich platením je zo zákona vyplývajúca povinnosť platiť úroky z omeškania. Veriteľ má nárok na úroky z peňažných prostriedkov až do vrátenia peňažných prostriedkov. V súlade s § 6 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, je spotrebiteľ povinný uhradiť úrok za časové obdobie od poskytnutia spotrebiteľského úveru do jeho zaplatenia. Preto súd nárok navrhovateľa na úrok po

zosplatnení úveru považoval za uplatnený dôvodne a navrhovateľovi ho priznal. Čo sa týka tvrdenia odporkyne, že je povinná držať účet, navrhovateľ sa k tomu vyjadril písomne tak, že neeviduje žiadosť odporkyne o zrušenie účtu a keby ju aj evidoval účet by jej nezrušil, pokiaľ nezaplatí debetný zostatok, na zrušenie bežného účtu si pobočka banky musí vyžiadať súhlas z centrály v Bratislave a v prípade, že je bežný účet zablokovaný exekúciou, je potrebný aj súhlas oddelenia, ktorý spravuje exekúcie na účtoch klientov. Takto to bolo medzi účastníkmi zmluvného vzťahu dojednané v podmienkach vedenia bežného účtu v bode 13, podľa ktorého v prípade vypovedania zmluvy je majiteľ účtu povinný do konca výpovednej doby vyrovnať prípadný debetný zostatok účtu, vrátane záväzkov vyplývajúcich z povoleného prečerpania účtu. Preto aj v tejto časti súd návrh navrhovateľa považoval za dôvodný a vyhovel mu.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti ako aj citované zákonné ustanovenia súd zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi sumu 869,15 eura spolu s úrokom vo výške 16,90 % ročne zo sumy 569,85 eur od 02.03.2012 do zaplataenia, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 569,85 eur od 02.03.2012 do zaplataenia, s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 166,67 eur od 02.03.2012 do zaplataenia, s úrokom vo výške 25,00 % ročne zo sumy 40,53 eur od 03.03.2012 do zaplataenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Súd konanie v časti o zaplataenie 92,10 eura a v časti 9 % - ného úroku z omeškania zo sumy 92,10 od 2.3.2012 do zaplataenia zamietol, nakoľko požadovať poplatky za upomienky súd považoval za neprijateľné a v rozpore s právnymi predpismi na ochranu spotrebiteľa a vo zvyšnej časti súd konanie zastavil, keďže navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal od odporkyne zaplataenia sumy 984,15 eura s príslušenstvom a potom podaním zo dňa 12.4.2003 zmenil svoj návrh a žiadal od nej zaplataenie sumy 968,78 eura, čo súd podľa obsahu podania posúdil ako čiastočné späťvzatie návrhu s poukazom na § 96 ods. 1 O.s.p. Výška úroku z omeškania je v súlade s nariadením vlády č. 87/1995 Z.z. a počiatok omeškania je 2.3.2012, k tomuto dátumu vyčíslil navrhovateľ istinu kontokorentného úveru, úroky a debetný zostatok na účte. Úroková sadzba bola dojednaná vo výške 16,9 % ročne a v prípade debetného zostatku na účte vo výške 25 % ročne, čo súd nepovažoval za neprimerané, ani v rozpore s dobrými mravmi, ani v rozpore s právnymi predpismi na ochranu spotrebiteľa, pretože pre porovnanie banky poskytovali v tom čase úvery za vyššie úrokové sadzby a súdna prax považuje za primerané úroky vo výške 25 % ročne - podľa rozsudku KS v Prešove sp.zn. 3 Co 67/2008.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 3 O.s.p. tak, navrhovateľovi priznal právo na náhradu trov konania v sume 343,01 eura, ktoré pozostávajú zo sumy 59 eur za zaplatený súdny poplatok za návrh a zo sumy 284,01 eur, čo sú trovy právneho zastupovania za 4 úkony právnej pomoci : 1. príprava a prevzatie vecí, 2. podanie návrhu na súd, 3. písomné podanie, 4. písomné podanie - 4 x 51,45 eura plus 2 x 7,63 eura režijný paušál za úkony v roku 2012 plus 2 x 7,81 eura režijný paušál za úkony v roku 2013 plus 20 % DPH.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.